

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Trophæa Mariana, Ob Hæresim Trivmphantam

Mattsperger, Daniel

Ursellis, 1601

Trophævm I. D. Mariae non Deae S. Idololatriâ profligatâ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70269](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70269)

TROPHÆA MARIA-
RIANA FIXA IN THO-
lo Lauretano.

TROPHÆVM PRIMVM.

Argumentum.

Insanis clamoribus obtundunt aures infelicitum populorum Hereti-
ci qui se dici vident Evangelicos; Idololatria crimen à Catholicis com-
mitti, quod Mariam tanquam diuino numine pradam, pari hono-
re quo ipsum Deum afficiant & sensim multitudinem Deorum indu-
cant. At MARIA & eius nomine Ecclesia Catholica primum aduer-
sus Idololatriam Trophaum statuit:

DIVAE MARIAE NON DEAE, SACRVM
IDOLOLATRIA PROFLIGATVM.

Novum triumphandi Genus; MARIA
NON EST DEA. Obmutescat Adulatio
vbi exulat Ambitio; VNVS SOLVS EST
DEVS. Preter hunc vnum DEVM, si quis
Deum, Deam alteram, dixerit, pinxe-
rit, finxerit, sacrilegii reus esto; MARIA
NON EST DEA, non esse, non audire vult. Non censet ef-
se gloriam & laudem sed contumeliam & fraudem, veluti
DEAM in vota vocari vel adorari. Quicquid in eam orna-
mentorum titulorumq; congesseris, eatenus tantum ac-
ceptat, quatenus in supremi numinis laudem redundare

DEI vel DEÆ
nomen & nu-
men, MARIA
nō expetit, non
admittit, nec
quisquam Ca-
tholicus ei tri-
buit.

A

possit

possit. At Deo soli debitum nomen & dignitatem tantum abest vt velit admittere, vt malit omnem honorem amittere, quàm alienum vindicare. Nec vllus alius vnquam piorum hominum de Maria sensus & sententia est, aut fuit vnquam, quàm hic; **MARIA NON EST DE A.** Licet eam super astra ponas, super ipsos æternos Spiritus colloces, super omnem creaturam extollas, dum illud etiam agnoscas; **MARIA NON EST DE A.** Siue **MARIAM** supplices deprecamur; siue eius imagines & monumenta deuoti veneramur; siue eius nomini festa, altaria, templa dicamus; tamen **SOLI DEO** sacrificamus; & post omnem ceremoniarum magnificentiam, & præconiorum magniloquentiam, illud Epiphonema plenis buccis pronunciamus, & clangentibus tubis insonamus, **MARIA NON EST DE A.** Quibuscunque **MARIAM** verborum & dignitatum honestamentis condecoramus; imò cum etiam ipsi **DEO** comparamus, nihilominus tantum tamen distare protestamur, quantum ab humanis cœlestia; quantum Tellus à Stellis, quantum ab Inferis Superi, quantum Stilla ab Oceano; & tanta demùm differentia est, quanta si momentū æternitati, punctū infinitati; atomum imensitati componas.

Idololatria perit, vbi etiam Mater DEI, DEO infinito spatio postponitur.

Occisa igitur est Idololatria; Neque enim vllum periculum est, vt cuiquam vel Angelorum vel hominum diuinum honorem tribuamus quem **MARIÆ** negamus. Longè absunt à felicitate **MARIÆ** etiam felicissimi cœlitum; sed ipsa longiùs abest, à sempiterni numinis perfectione, quia **NON EST DE A.** Imò, vt scias Hæretice hæc serio inculcari. Dic sodes? Credisne, **MARIAM** hominem castam, sanctam, beatam esse, fuisse, fore in æuum vsque? Quid indignaris? Non credo eò vsque impietatis te progressum, vt etiam simplicem hanc laudatio-

nem

nem *MARIÆ* inuideas. Vide quanto sim te æquior? Ego te non cenſeo tam audacem vt omnem *MARIÆ* honorem creptum eas; tu me cenſes tam improbum, quaſi ipſi *DEO* omnipotenti ſceptrum & diadema ſurripuiſſe velim; Vah quàm ſuſpicax es? Ego verò neque beatitatem, neque ſanctitatem, neque caſtitem, neque humanitatem *MARIÆ*, *MARIÆ* tribuo, ſed magis *DEO*. Hic dedit, illa recepit, *QVIA FECIT*, inquit, *MIHI MAGNA QVI POTENSE EST. MARIA* ergo, ex ſeſe non potens, imò abiecta & deſpecta, vel vt ipſa mauult, *HVMILIS ANCILLA DEI*; Ecce quantum abeſt, ab opinione mea, vt *MARIA* ſit *DEA*?

Quàm ergo iniurius es, qui me propter *MARIAM* Idololatram criminariſ? Etiaſi *DEAM* appellaeſſem, *DEAM* tamen non erederem; Nullus eſt apud Pſeudo-euangelicos, tam miſer Grammaticus, tam inſuſus Poëta, tam infans Miniſter, quin ſe quaſi *DEVM* quendam Grammaticorum, Poëtarum aut Oratorum haberi & nominari velit. *At nos non adoratis*, inquit, fortè, ex iſtis Diis patellariis vnus; Prohibeſſit hoc quidem ille *VNVS DEVS*. Et malim Magnus fortè cepas & crepitus cum *Ægyptiis*; Sed nec *MARIAM* adoramus vt *DEAM*; Aut dic tandem quem tu putes aut cultum, aut ſenſum de *DEO*, *DEO* proprie & ſoli conuenire; Inuenies cum *MARIÆ* à Catholicis nequaquam assignari. Nunc quidem ſatis ſit *MARIAM* triumphare quod non ſit *DEA*, ſed quod quanta quanta eſt, à *DEO* ſit; Deos tamen etiam in diuinis literis reperio non ſolum Apoſtolos, ſed fideles omnes *Chriſto* credentes, nominatos. Cur in *MARIAM* ſolam tam eſtis iniqui, vt neque maiori,

Luc. 6.

Abuſo *DEI* *DEÆ* que nominum, ſepe ambitioſa, quandoque conceſſa, non nunquam & laudata.

Pſal. 81. Ioan. 10. Matth. 6. ex ſententia S. Hieronymi lib. 3. in Mattheum.

neque pari iure eam esse velitis quo ceteros qui Deo credunt? *At Deo vni equatis MARIAM inquit,* Nunquam factum aut futurum est à Catholicis quidem, qui quamuis millies auctiore honore MARIAM exornarent, nunquam tamen ad Numinis æterni divinitatem attollerent. Miror quæ vestræ cogitationes de DEO sint; Angustia animorū vestrorum non capiunt quid nos Catholici Deum existimemus. Tantillum honoris quod MARIÆ impendimus, nihil est præ eo, quod DEO volumus, quod debemus; Quid? quod omnia quæ MARIÆ, eadem deferuntur vni DEO, omnium bonorum, quæ in MARIA miramur, summo Auctori.

Cultus quo DEVM & quo MARIAM honoramus, quandoque similis est, nunquam par.

Adhuc mihi idola opponis, ære cufas, vel auro fufas imagines, coloribus expressas, vel luto formatas, ligno dolatas aut Saxo cefas; & ad easdem supplices palmas, prostrata corpora, percussa pectora; tum suspiria, lachrymas, vota, munera, & similia omnia, ac si Deum aliquem coleremus; Nondum demonstras Idolum, sed struis dolum; sunt ex ipsis vobis, qui ad Regum, Principum, Parentum, Præceptorum, imo abiectorum & impiorum effigies, & monumenta, similiter afficiantur, an ideo & vos idololatæ estis? Nullus est pene ritus, gestus, aut situs corporis, quo DEO supplicamus, (sacrificium semper excipio) quin eundem hominibus aliquando tribuere, vel assentatio doceat, vel consuetudo permittat; Cur magis Idololatria sit, quod MARIÆ, quam quod hominibus sæpe impuro exhibetur? Nam diuinitatem nec MARIÆ quidem assignamus; si illam te, aut alio mortali aut æthereis animis honoratiorem aut beatiorem statuo, non ideo necesse est DEAM esse. Adhuc inexplicabilibus interualis MARIAM à DEI absolutissima & perfectissima natura abesse confitemur. Vide quæso quot vulneribus confossa iacet Idololatria; tu quid pro ea pugnas? cur viam contendis?

tendis? nisi forte tacite regnare vis, quam mortuam fateri non vis? VNVS SOLVS EST DEVS. Hic est ensis, quo iugulum Idololatriæ & cor configimus; si serio Idololatriam odisti, aspice & mecum triumphas; sin cum eadem clâ conspiras, tu quoque ferrum recipe; MARIA NON EST DEVS, SED MATER DEI. Ecce enim alterum aduersus te Trophæum paratur.

TROPHÆVM SECVNDVM.

Argumentum.

VT Heretici Catholicos apud plebem erroribus & licentia fascinatam, Idololatria reos faciant, duobus modis potissimum consequi conantur Hypocrisis, quia se DEI vnus solius causam agere simulant; & Mendacio, quia Catholicis affingunt, quæ eis in mentem nunquam venerunt. Hinc itaque vt ipsi pii videantur, nos impios mentiuntur; vt Zelota ipsi æstimantur, nos Idololatrias committuntur, & debitum MARIAE cultum, vt sacrilegium criminantur. Hinc alterum MARIAE Trophæum statuimus:

DIVAE MARIAE, MATRI DEI S. DE MANVBIIS HYPOCRISIS ET MENDACII.

TRVm inuis, te Hypocritam dicam an Mendacem? an vtrumque; an in Hypocrisis loquentem mendacium? Dicis, *solum Deum honorandum*; Hæc Hypocrisis est. Dicis *MARIAM a nobis honorari tanquam Deum*: hoc mendacium est. Scilicet, Hypocrita tu, vt habearis honoris Dei vindex, mendax esse non erubescis; Dicis, *nos auferre Deo, quod tu restitu-*

1. Timeth. 4